

praktiske Gjennemførelse ere sundne utilbørligt besværende.

Skjøndt nu de Tvivl, som Loven paa adskillige Steder frembyder, forsaavidt gjøre sig mindre gjældende som en vis Forflaaelse gennem Praxis er bleven fæstnet, og hvorvel den Afgang, Loven giver Ministeriet til at meddele fritagelser, har kunnet raade Bod paa adskillige af Lovens Mangler, har man dog fundet, at det, naar Forholdene krævede nye Lovregler med Hensyn til enkelte Sider af Byggeforsholdene, vilde være urigtigt ikke at benytte den gennem de forløbne 15 Aar indvundne Erfaring til ved Gjennemsyn af Loven, i det Hele at bidrage til at forbedre Bygningsforholdene i Kjøbenhavn og paa Stadens Grund, saameget mere som Benyttelsen af Dispensationsmyndigheden i et stort Omfang maa anses som en mindre heldig Udvej til at undgaa de skadelige Virkninger af de Bestemmelser, der erkjendes uhenftigsmæssige.

Af disse Grunde har Ministeriet bestemt sig til at foreslaa en Revision af Bygningsloven i det Hele, og efterat et fra Bygningskommissionen udgaaet Forflag herom er blevet yderligere behandlet og ændret af Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, er nærværende Forflag til „Bygningslov for Kjøbenhavn“ udarbejdet væsentligt i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsens Indstillinger.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer og Afvigelserne fra den gjældende Bygningslov skal man bemærke Følgende:

Til § 1.

Bestemmelserne i Loven af 1856 gjaldt i deres Helhed kun for den Del af Staden, som ligger indenfor Voldene; udenfor Voldene gjaldt de, som ovenfor bemærket, kun paa den Del af den udenbys Grund, som ligger indenfor den ældre Demarkationslinje og endda kun med visse Bepælselser. Til en Del af den Grund, som ligger udenfor denne Linje, ere de for Forstæderne gjældende Bestemmelser vel blevne udvidede ved Rgl. Anordning, se Besk. af 7de Mai 1857 og 2den August 1858, men for en Del af den udenbys Grund ere endnu de for Landet givne Bestemmelser (Lov af 2den Mars 1861) gjældende.

Efter de siden 1856 væsentligt forandrede Forhold maa Ministeriet imidlertid med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse være enig i, at Byggesloven bør gjælde for hele Stadens Grund, dog saaledes at den ikke overalt gjøres gjældende i sin fulde Strenghed. I sidste Henseende er man imidlertid gaaet ud fra, at det neppe er hensigtsmæssigt at fastfætte bestemte Territorier, paa hvilke Loven saaledes kun i modificeret Skikkelse kunde anvendes, men at det maatte overlades Bygningskommissionen at bestemme, om Forholdene paa de forskjellige Steder tillade at indrømme nogen Bepælselse, idet det kun paa denne Maade bliver muligt at sætte Lovens Anvendelse istand til at følge de væsende Bebyggelsesforhold. I Overensstemmelse hermed er Lovens § 1, hvormed i den anførte Henseende § 2 samt §§ 70 til 72 maa sammenholdes, affattet. At Nyholm og Citabellet Frederikshavn indtil videre holdes uden for Byggesforfritternes Område er stemmende med Lov af 17de Mars 1856 § 1.

Til § 2.

Den i Bygningslovens § 5 foreskrevne Maximumshøjde for Hegn mod Gade eller Bet er udeladt som formentlig unødvendig. Tilsvarende er udeladt Bemærkningen om, at Indhegning imod tilgrændsende Grund er et privat Naboerhold, da Regel herom antages at høre hjemme i Hegnsloven for Kjøbenhavn. § 3 i Loven af 1856 er udeladt, da fornøden Bestemmelse af tilsvarende Indhold findes i Politivedtægten for Kjøbenhavn, og Forfritten i samme Lovs § 4 er optaget i dette Forflags § 16 i Slutningen.

Til § 3.

Denne Paragraf svarer til Bygningslovens § 6, dog saaledes at der er foreslaaet en Indskrænkning i det Fremspring, som det har været tilladt at give afrundede Hjørner, idet der ikke findes Anledning til i dette Tilfælde at indrømme, at der til en Bygning borttages noget Gadeareal.

Til § 4.

Da det ofte er uønskeligt for Bedkommende at kunne forlænge Kjældervinduer ned under